

Voer kapvergunning voor bomen weer in

Het kappen van bomen is veel eenvoudiger geworden. Kaalslag is het gevolg, waarschuwt bomenliefhebster Sandra de Haan.

SANDRA DE HAAN, BESTUURSLID VAN STICHTING DE BOMENRIDDEERS, ROTTERDAM

De ene na de andere gemeente schaft de kapvergunning af in het kader van deregulering. Particulieren hoeven geen vergunning meer aan te vragen. Om te voorkomen dat ook beeldbepalende bomen sneuvelen, stellen gemeenten lijsten samen van bijzondere bomen waarvoor wel toestemming nodig is; het is slechts een fractie van het totale aantal bomen. Tuinbomen verdwijnen nu in rap tempo. Mensen mogen dan misschien van bomen houden, ze moeten niet in eigen tuin of bij de burens staan. Er wordt veel geklaagd over blaadjes, vruchtval, pluisjes, wortelopdruk en schaduw. Normaal gedrag van bomen wordt niet meer geaccepteerd.

Omdat er geen bezwaar meer kan worden gemaakt tegen een verleende kapvergunning kunnen mensen groen in de eigen omgeving niet meer beschermen via een inspraakprocedure. Dit veroorzaakt gevoelens van onmacht en een dalend vertrouwen in de overheid. Tweede gevolg: de overheid heeft geen instrument meer om te meten hoeveel bomen er verdwijnen. Vooral liberale partijen zien hier geen probleem. Ze weigeren te geloven dat burgers gaan zagen zodra er geen vergunning meer nodig is. Regels voor bomenkap zouden paternalistisch zijn en 'niet meer van deze tijd'.

Applaus

Dat er bij gemeenteraden weinig weerstand is tegen dit door de rijksoverheid ingezette beleid is niet verwonderlijk. De meeste partijen zien kansen voor politiek gewin: stel burgers in het vooruitzicht dat ze zich niet meer aan bepaalde regels hoeven te houden en er volgt applaus. Milieubewuste partijen kunnen dit tij niet keren.

De beeldvorming rond bomen wordt in toenemende mate beheerst door de termen 'onderhoudskosten' en 'gevaar'. Maar bomen gaan ook wateroverlast en hittestress tegen, breken de wind, zijn een buffer tegen verkeerslawaai, nemen fijn-

stof op, bieden een woonplaats aan dieren en dragen bij aan een aantrekkelijke leefomgeving. Meer bomen planten zorgt tevens voor hogere vastgoedprijzen en een betere psychische en lichamelijke gezondheid.

De lijst met oorzaken van het verdwijnen van bomen is lang: rioolvervanging, boomziekten, nieuwbouw, achterstallig onderhoud, storm, overlastklachten, vermeende onveiligheid, angst voor risicoaansprakelijkheid, infrastructurele projecten en het vogelvrij verklaren van de tuinboom. Op herplant wordt steeds meer bezuinigd.

Kaalslag

Milieuorganisaties signaleren al jaren dat kaalslag een groeiend probleem is, maar dit dringt nauwelijks door tot de Haagse beleidsmakers. Het is hoog tijd dat er landelijk onderzoek naar komt. Er zijn zo'n vijftig lokale stichtingen die bomen beschermen met lokale kennis over verlies aan groen. Een landelijk beeld ontbreekt. Deze kleine groepen vrijwilligers zijn niet in staat een landelijk onderzoek te financieren en te organiseren. Dit zou centraal door de overheid of de Universiteit Wageningen moeten worden gedaan.

Regels rond bomenkap worden in de Algemeen Plaatselijke Verordening bepaald. Daarom zou de overheid, samen met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, hier haar verantwoordelijkheid moeten nemen. Immers, als je besluit het grootste deel van de bomen niet meer te beschermen, moet je je ook verdiepen in de gevolgen en zonodig het beleid moeten bijsturen. Het is te hopen dat zo verkregen inzichten tot betere bescherming van bomen zal leiden. Natuurbeschermers weten hoe je dat effectief kunt doen: voer de kapvergunningsplicht opnieuw in voor alle bomen met een stamomtrek boven de vijftig centimeter.